

**Uchwała nr 41/2026
z dnia 28 maja 2026 r.
Senatu Uniwersytetu Medycznego w Łodzi**

**w sprawie ustalenia programu studiów dla kierunku kosmetologia - stacjonarnych studiów
drugiego stopnia, realizowanego od cyklu kształcenia 2026/2027**

Na podstawie art. 28 ust. 1 pkt 11 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2024 r. poz. 1571 ze zm.), oraz zarządzenia nr 38/2019 z dnia 20 maja 2019 r. Rektora Uniwersytetu Medycznego w Łodzi w sprawie wytycznych do tworzenia programu studiów w Uniwersytecie Medycznym w Łodzi ze zm., uchwała się, co następuje:

§ 1

1. Senat Uniwersytetu Medycznego w Łodzi ustala program studiów dla kierunku kosmetologia – stacjonarnych studiów drugiego stopnia, stanowiący załącznik do uchwały.
2. Program studiów, o którym mowa w ust. 1, obowiązuje od cyklu kształcenia 2026/2027.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

REKTOR: *prof. dr hab. n. med. Janusz Piekarski*

Ogłoszenie aktu prawnego:

- intranet/BIP

UNIwersYTET
MEDYCZNY
W ŁODZI

Załącznik do uchwały nr 41/2026
z dnia 28 maja 2026 r.
Senatu Uniwersytetu Medycznego w Łodzi

PROGRAM STUDIÓW

KIERUNEK: KOSMETOLOGIA

Poziom kształcenia: studia drugiego stopnia

Forma kształcenia: studia stacjonarne

Profil: ogólnoakademicki

Rok akademicki: 2026/2027

PROGRAM STUDIÓW

OGÓLNE INFORMACJE O KIERUNKU	
Nazwa kierunku studiów	KOSMETOLOGIA
Poziom studiów	studia drugiego stopnia
Profil studiów	profil ogólnoakademicki
Przyporządkowanie kierunku studiów do dyscypliny naukowej/dyscyplin naukowych	nauki farmaceutyczne 55 % nauki medyczne 45%
Język, w którym są prowadzone studia	polski
Efekty uczenia się	
Kierunkowe efekty uczenia się	<i>załącznik nr 1 do Programu studiów</i>
Opis procesu prowadzącego do uzyskania efektów uczenia się oraz punkty ECTS	
Forma studiów	stacjonarne
Czas trwania studiów/liczba semestrów	2 lata/ 4 semestry
Liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów na danym poziomie	120 punktów ECTS
Tytuł zawodowy uzyskiwany przez absolwenta	magister
Zajęcia lub grupy zajęć, niezależnie od formy ich prowadzenia, wraz z przypisaniem do nich efektów uczenia się i treści programowych zapewniających uzyskanie tych efektów	<i>załącznik nr 2 do Programu studiów</i>
Łączna liczba godzin zajęć	30055 godzin (z czego 1836 godzin z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich)

Sposoby weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta w trakcie całego cyklu kształcenia	Metody oceny osiągniętych efektów uczenia się oraz przeprowadzenia zaliczenia lub egzaminu określa kierownik przedmiotu w porozumieniu z kierownikiem jednostki prowadzącej zajęcia dydaktyczne. Zgodnie z Regulaminem studiów w Uniwersytecie Medycznym w Łodzi, szczegółowe informacje dotyczące metod oraz sposobów weryfikacji efektów uczenia się, w tym forma i warunki zaliczenia danego przedmiotu dostępne są Karcie przedmiotu. Student jest informowany o sposobie zaliczenia przedmiotu przed rozpoczęciem danego semestru. Zaliczenie może mieć formę zaliczenia bez oceny, zaliczenia z oceną lub egzaminu z oceną. Za przeprowadzenie zaliczenia lub egzaminu odpowiada Kierownik przedmiotu. Kierownik, nie później niż 14 dni przed rozpoczęciem semestru, umieszcza w systemie Wirtualna Uczelnia szczegółowe informacje dotyczące warunków jakie muszą być spełnione aby uzyskać zaliczenie z danego przedmiotu, w tym punktację wymaganą do uzyskania poszczególnych ocen. Zapewnia to rzetelność i przejrzystość weryfikacji poziomu osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się przez studenta oraz porównywalność ocen. Studentowi przysługuje prawo przystąpienia do zaliczenia lub egzaminu w trzech terminach, przy czym terminy drugi i trzeci są terminami zaliczeń lub egzaminów poprawkowych. Regulamin studiów w UM określa także zasady zaliczeń i egzaminów komisyjnych, warunkowego wpisu na kolejny semestr oraz powtarzania semestru. Terminy egzaminów końcowych i zaliczeń danego semestru ustalane są wspólnie z przedstawicielami studentów na semestralnych Radach Pedagogicznych, nie później niż 4 tygodnie przed rozpoczęciem sesji egzaminacyjnej. Czas trwania egzaminu i jego formę ustala kierownik przedmiotu w zależności od potrzeb wynikających ze stosowanej formy potwierdzania efektów uczenia się, studentom z orzeczoną niepełnosprawnością przysługuje prawo do wydłużenia czasu trwania zaliczenia/egzaminu. Regulamin Studiów w UM w Łodzi definiuje stosowaną w Uczelni skalę ocen oraz określa zasady postępowania w sytuacjach konfliktowych związanych z weryfikacją i oceną efektów uczenia się oraz reagowania na zachowania nieetyczne i niezgodne z prawem. Ocena bieżących wyników w nauce dokonywana jest w oparciu o prace etapowe. Ostateczna, kompleksowa ocena realizacji efektów uczenia się związanych z danym przedmiotem oparta jest na pracach zaliczeniowych i egzaminacyjnych. Studenci uzyskują informację zwrotną dotyczącą otrzymanych
---	--

	ocen/punktów oraz osiągniętych efektów uczenia się na każdym etapie ich weryfikacji (informacja bieżąca - ocena opisowa i punktowa pisemnych raportów/sprawozdań z badań lub dzienników laboratoryjnych oraz odpowiedzi ustnych na zajęciach, informacja mailowa w przypadku prac etapowych lub wpis do indeksu w Wirtualnej Uczelni). Student ma także prawo wglądu do swoich prac pisemnych, w tym do pytań i klucza odpowiedzi. Zgodnie ze standardem kształcenia weryfikacja osiągniętych efektów uczenia się wymaga zastosowania zróżnicowanych form sprawdzania, adekwatnych do kategorii wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, których dotyczą te efekty: - Osiągnięte efekty uczenia się w kategorii wiedzy można weryfikować za pomocą egzaminów ustnych lub pisemnych. - Jako formy egzaminów pisemnych można stosować eseje, raporty, krótkie strukturyzowane pytania, testy wielokrotnego wyboru (Multiple choice questions, MCQ), testy wielokrotnej odpowiedzi (Multiple response questions, MRQ), testy wyboru Tak/Nie lub dopasowania odpowiedzi. - Egzaminy powinny być standaryzowane i są ukierunkowane na sprawdzenie wiedzy na poziomie wyższym niż sama znajomość zagadnień (poziom zrozumienia zagadnień, umiejętność analizy i syntezy informacji oraz rozwiązywania problemów). - Weryfikacja osiągniętych efektów uczenia się w kategorii umiejętności w zakresie komunikowania się oraz proceduralnych (manualnych), wymaga bezpośredniej obserwacji studenta demonstrującego umiejętność w warunkach zapewniających przejrzystość i obiektywizm formułowania ocen. Praca dyplomowa: Praca dyplomowa na kierunku kosmetologia jest samodzielnym opracowaniem zagadnienia naukowego lub praktycznego, prezentującym ogólną wiedzę i umiejętności studenta związane z tym kierunkiem oraz umiejętność samodzielnego analizowania wyników badań i formułowania wniosków. W pracy dyplomowej student zobowiązany jest wykazać się znajomością literatury przedmiotu oraz umiejętnością stosowania naukowych metod pracy. Praca dyplomowa podlega niezależnej ocenie przez promotora i recenzenta. Recenzenta proponuje promotor, jednak ostateczną decyzję o powołaniu recenzenta podejmuje prodziekan ds. Kosmetologii. W przypadku rozbieżności stanowisk między promotorem a recenzentem, decyzję w sprawie
--	--

	oceny pracy dyplomowej podejmuje prodziekan, który może również zasięgnąć opinii innego nauczyciela akademickiego odpowiedniej specjalności, zatrudnionego w Uniwersytecie lub innej uczelni. Kryteria oceny pracy dyplomowej obejmują szereg aspektów, które są oceniane przez promotora i recenzenta. Recenzent weryfikuje czy treść pracy odpowiada tematowi określönemu w tytule. Jest to podstawowy element oceny, który gwarantuje, że praca realizuje zamierzony cel badawczy lub praktyczny. Dodatkowo, analizowane jest, w jakim stopniu praca wnosi nowe podejście do omawianego zagadnienia. Ważnym kryterium jest także ocena układu i struktury pracy, która powinna być logiczna, przejrzysta i kompletna. Kolejnym elementem jest ocena merytoryczna pracy, która obejmuje poprawność rzeczową, metodologiczną i logiczną. Ocenia się, czy student stosuje odpowiednie metody badawcze i czy wnioski wyciągnięte w pracy są uzasadnione oraz zgodne z analizowanymi danymi. Również dobór i wykorzystanie źródeł literaturowych jest istotnym elementem pracy dyplomowej, a ocenie podlega nie tylko liczba źródeł, ale także ich adekwatność i jakość. Praca dyplomowa jest również oceniana pod kątem formalnym, w tym pod względem poprawności językowej, stosowania cytatów, przypisów i odsyłaczy oraz poprawności sporządzenia bibliografii. Ważnym kryterium jest również ocena możliwości wykorzystania pracy, zarówno w kontekście jej potencjalnego zastosowania praktycznego, jak i w przyszłych badaniach naukowych. Promotor ocenia także wkład pracy własnej studenta, wskazując na jego stopień samodzielności w realizacji projektu badawczego. Ocena pracy dyplomowej dokonywana jest na podstawie punktacji przyznanej za poszczególne kryteria, a łączna liczba punktów decyduje o ostatecznej ocenie pracy. Przed dopuszczeniem studenta do egzaminu dyplomowego praca dyplomowa podlega sprawdzeniu za pomocą Jednolitego Systemu Antyplagiatowego (JSA). Egzamin dyplomowy - warunkiem dopuszczenia studenta do egzaminu dyplomowego jest: (I) uzyskanie zaliczenia z wszystkich przedmiotów objętych programem studiów, (II) uregulowanie wobec Uczelni wszelkich opłat, wynikających z odrębnych przepisów lub umów, jakie zawarł z UM w Łodzi, (III) złożenie w Dziekanacie przygotowanej zgodnie z regulaminem i zatwierdzonej przez promotora pracy dyplomowej oraz wymaganych dokumentów. Warunkiem dopuszczenia studenta/teki do egzaminu dyplomowego jest pozytywna
--	---

	weryfikacja pracy magisterskiej przez JSA. Egzamin dyplomowy odbywa się w formie ustnej i składa się z prezentacji założeń i celu pracy oraz otrzymanych wyników i wniosków zawartych w pracy dyplomowej oraz udzielenia odpowiedzi na minimum trzy pytania, zadane przez komisję egzaminacyjną. Zagadnienia dotyczące procesu dyplomowania i egzaminu magisterskiego regulują w Uczelni odrębne przepisy. Otrzymanie oceny pozytywnej z pracy dyplomowej i egzaminu dyplomowego jest warunkiem ukończenia studiów II stopnia i uzyskania tytułu magistra.
Liczba punktów ECTS, którą student musi uzyskać w ramach zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	73 punktów ECTS
Liczba punktów ECTS, którą student musi uzyskać w ramach zajęć z dziedziny nauk humanistycznych lub nauk społecznych	6 punktów ECTS
Liczba punktów ECTS, którą student musi uzyskać w ramach przedmiotów fakultatywnych	37 punktów ECTS
Liczba z zajęcia z wychowania fizycznego	Nie dotyczy
Udział liczby punktów ECTS przypisanych do poszczególnych dyscyplin w liczbie wszystkich punktów ECTS, koniecznych do ukończenia studiów na danym poziomie ze wskazaniem dyscypliny wiodącej	Nauki farmaceutyczne - 55% Nauki medyczne - 45%
Wnioski z analizy zgodności efektów uczenia się z potrzebami rynku pracy oraz wnioski z analizy wyników monitoringu karier zawodowych absolwentów	Akademickie Biuro Karier Uniwersytetu Medycznego w Łodzi od wielu lat prowadzi badania losów absolwentów kierunku Kosmetologia, Wydziału Farmaceutycznego w Łodzi. Publikowane cyklicznie raporty pt „Losy Absolwentów UM w Łodzi” dostarczają informacji mających istotny wpływ na dostosowanie oferty edukacyjnej, a także uzyskiwanych przez absolwentów kosmetologii efektów uczenia się (w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych) do dynamicznie zmieniającego się rynku pracy.

PLAN STUDIÓW	
Plan studiów	<i>załącznik nr 3 do Programu studiów</i>
Karty przedmiotów	<i>W systemie UXP</i>

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Nazwa kierunku studiów:		Kosmetologia II stopnia
Opis zakładanych efektów uczenia się dla kierunku studiów na określonym poziomie i profilu uwzględnia uniwersalne charakterystyki pierwszego stopnia, określone w ustawie o ZSK, oraz charakterystyki drugiego stopnia, określone w Rozporządzeniu MNiSW z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6–8 Polskiej Ramy Kwalifikacji (Dz.U. poz. 2218)		
SYMBOLE KIERUNKOWEGO EFEKTU UCZENIA SIĘ	Opis kierunkowego efektu uczenia się Po ukończeniu studiów absolwent posiada/zna/potrafi/wyказuje:	Kod składnika opisu kategorii charakterystyki efektu uczenia się dla poziomu 7 Polskiej Ramy Kwalifikacji odnoszącego się do tego efektu uczenia się
WIEDZA		
K2_ W01	Zna w stopniu pogłębionym etiopatogenezę, obraz kliniczny oraz ewolucję i następstwa zmian patologicznych. Opisuje przebieg kliniczny chorób związanych z obecnością zmian patologicznych, skóry i jej przydatków.	P7S_WG
K2_ W02	Zna podstawowe pojęcia z zakresu alergologii. Wymienia i opisuje objawy alergiczne wywoływane przez czynniki środowiskowe. Zna różne mechanizmy reakcji alergicznych, w tym istotę uczulenia na kosmetyki. Rozumie różnice między ostrymi reakcjami alergicznymi, a przewlekłymi.	P7S_WG
K2_ W03	Zna zaburzenia wynikające z nieprawidłowo funkcjonujących gruczołów wydzielania wewnętrznego w zakresie niezbędnym do świadomego i bezpiecznego wykonywania zabiegów kosmetologicznych. Zna zasady współpracy z lekarzem endokrynologiem.	P7S_WG
K2_ W04	Zna w podstawowym zakresie objawy i czynniki etiologiczne najczęstszych chorób infekcyjnych i metody ich zapobiegania.	P7S_WG
K2_ W05	Wskazuje zależności pomiędzy nieprawidłowościami morfologicznymi a funkcją zmienionych tkanek, narządów i układów, objawami klinicznymi, strategią diagnostyczną i terapeutyczną.	P7S_WG
K2_ W06	Zna teoretyczne i praktyczne podstawy diagnostyki oraz monitorowania przebiegu schorzeń dermatologicznych, alergicznych, nowotworowych skóry, reumatologicznych oraz sercowo-naczyniowych.	P7S_WG

K2_ W07	Posiada wiedzę o mechanizmie działania toksycznego i bezpieczeństwie stosowania kosmetyków w aspekcie działań: toksycznych, niepożądanych, interakcji z lekami oraz innymi składnikami kosmetyku.	P7S_WG
K2_ W08	Zna i rozumie nowoczesne technologie stosowane do otrzymywania-wybranych form preparatów kosmetycznych. Wymienia i opisuje zasady tworzenia receptury preparatów kosmetycznych przeznaczonych do danego problemu skórnoego.	P7S_WG
K2_ W09	Klasyfikuje i charakteryzuje substancje kosmetyczne różnego pochodzenia. Zna właściwości i zastosowanie substancji i produktów kosmetycznych. Wskazuje składniki czynne decydujące o aktywności produktu kosmetycznego.	P7S_WG
K2_ W10	Opisuje techniki i procedury badań laboratoryjnych w zakresie izolowania, badania składu oraz jakości kosmetyków i substancji kosmetycznych. Zna podstawy oceny wiarygodności badań laboratoryjnych, źródła możliwych błędów oraz zasady opisywania metodologii badań w publikacjach naukowych.	P7S_WG
K2_ W11	Zna składniki preparatów kosmetycznych i produktów leczniczych do stosowania na skórę oraz ich interakcje w oddziaływaniu na komórki skóry. Zna obronne mechanizmy odpowiedzi komórkowej na czynniki fizyczne i chemiczne oddziałujące na skórę.	P7S_WG
K2_ W12	Zna mechanizm działania, wskazania i przeciwwskazania oraz działania niepożądane wybranych leków dermatologicznych stosowanych w chorobach skóry. Zna ogólne zasady możliwości unikania niekorzystnych interakcji w farmakoterapii złożonej schorzeń skóry.	P7S_WG
K2_ W13	Wymienia i opisuje źródła pochodzenia oraz zastosowanie najważniejszych olejków eterycznych, metody oraz zasady tworzenia kompozycji zapachowych, wyrobów perfumeryjnych, mających szerokie zastosowanie w przemyśle kosmetycznym. Opisuje zależność pomiędzy budową związku chemicznego, a identyfikowanym zapachem.	P7S_WG
K2_ W14	W pogłębionym stopniu zna cechy zmian chorobowych i estetycznych defektów skóry. Opisuje możliwość zastosowania aparatury i metod zabiegowych w kosmetologii, dermatologii, dermatologii estetycznej oraz chirurgii plastycznej.	P7S_WG
K2_ W15	Posiada wiedzę z zakresu medycyny estetycznej oraz chirurgii plastycznej i rekonstrukcyjnej w zakresie niezbędnym do prawidłowego wykonywania profesjonalnych zabiegów kosmetologicznych. Zna odpowiednie postępowanie kosmetologiczne u pacjentów przed i po tego typu zabiegach i oraz zna zasady współpracy z lekarzem specjalistą.	P7S_WG
K2_ W16	Zna wpływ chorób nowotworowych, leczenia onkologicznego-na skórę oraz zna zasady profilaktyki w zakresie niezbędnym do świadomego i bezpiecznego wykonywania zabiegów kosmetologicznych i zna zasady postępowania oraz współpracy z lekarzem specjalistą.	P7S_WG
K2_ W17	Zna wpływ chorób endokrynologicznych na skórę oraz zasady w zakresie niezbędnym do świadomego i bezpiecznego wykonywania zabiegów kosmetologicznych w tych chorobach.	P7S_WG
K2_ W18	Charakteryzuje zaburzenia immunologiczne, hematologiczne w przebiegu zmian skórnych w zakresie niezbędnym do świadomego i bezpiecznego wykonywania zabiegów kosmetologicznych i zna zasady współpracy z lekarzem specjalistą.	P7S_WG
K2_ W19	Zna różne rodzaje zaawansowanych zabiegów kosmetologicznych oraz ich wpływ na skórę i jej przydatki z uwzględnieniem wskazań i przeciwwskazań.	P7S_WG
K2_ W20	Zna metody postępowania kosmetologicznego w patologii i objawach zmian skórnych w przebiegu chorób dermatologicznych oraz sposoby postępowania wspomagające leczenie chorób skóry i jej przydatków.	P7S_WG
K2_ W21	W zaawansowanym stopniu zna i charakteryzuje nowoczesne zabiegi kosmetologiczne dotyczące skóry, włosów i paznokci, w tym procedury łączone wykorzystujące specjalistyczne preparaty kosmetyczne oraz biofizyczne działanie specjalistycznych technologii zabiegowych.	P7S_WG

K2_ W22	Zna w stopniu pogłębionym aktualne trendy na rynku pracy jego wymagania i możliwości. Zna podstawowe pojęcia marketingowe oraz zasady zakładania i prowadzenia własnej działalności gospodarczej i zarządzania przedsiębiorstwem.	P7S_WG
K2_ W23	Posiada rozszerzoną wiedzę z zakresu fizjoterapii, odnowy biologicznej i SPA/wellness.	P7S_WG
K2_ W24	Zna metody pielęgnacji domowej odpowiednie dla różnych defektów i problemów skórnych m.in. takich jak: trądzik, przebarwienia, zmarszczki, suchość skóry. Omawia zasady bezpiecznego stosowania kosmetyków w pielęgnacji domowej.	P7S_WG
K2_ W25	Zna metody terapii sensorycznej stosowane w kosmetologii m.in. takie jak: aromaterapia, terapia światłem i terapia dźwiękiem.	P7S_WG
K2_ W26	Zna zasady oceny jakości i akceptowalności produktów kosmetycznych na podstawie analizy sensorycznej oraz zastosowanie metod analizy sensorycznej w badaniach nad nowymi produktami kosmetycznymi.	P7S_WG
K2_ W27	Zna zasady prawidłowego żywienia, rodzaje diet i zaburzenia odżywiania oraz ich negatywny wpływ na funkcjonowanie różnych układów organizmu w szczególności na skórę. Opisuje wpływ składników żywności na skórę.	P7S-WG
K2_ W28	Zna w stopniu zaawansowanym słownictwo potrzebne do opisu zabiegów i procedur kosmetycznych w języku obcym zgodnie z wymaganiami określonymi na poziomie biegłości B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego.	P7S_WG
K2_ W29	W sposób pogłębiony omawia zaburzenia psychosomatyczne powiązane ze skórą i problem stygmatyzacji osób z widocznymi zmianami skórnymi oraz zna kosmetyczne metody postępowania.	P7S_WG P7S_WK
K2_ W30	Zna i rozumie podstawowe pojęcia z zakresu ochrony własności przemysłowej i prawa autorskiego oraz rozumie zasady zarządzania zasobami własności intelektualnej.	P7S_WG P7S_WK
K2_ W31	Zna możliwości zastosowania technik informatycznych w różnych aspektach oraz zasady podstawowej analizy statystycznej danych biomedycznych, wykorzystywanych w badaniach naukowych.	P7S_WG P7S_WK
K2_ W32	Zna zasady postępowania opartego na dowodach naukowych w kosmetologii.	P7S_WG P7S_WK
K2_ W33	Zna podstawowe zasady organizacji pracy kosmetologa i odpowiednie procedury badawcze stosowane w ramach realizowanego projektu, stanowiące rzetelne przygotowanie do pracy naukowej. Zna źródła informacji naukowej.	P7S_WG P7S_WK
K2_ W34	Zna metody oceny stanu skóry gładkiej i owłosionej skóry głowy oraz objawy i przyczyny wybranych zmian chorobowych. Zna sposoby działania specjalistycznej aparatury do badania parametrów skóry.	P7S_WG P7S_WK
K2_ W35	Zna w stopniu pogłębionym problemy podologiczne i metody postępowania w gabinecie kosmetycznym i podologicznym.	P7S_WG P7S_WK
K2_ W36	Zna wymagania stawiane kosmetykom naturalnym oraz zasady certyfikacji Ecocert i Cosmos.	P7S_WG P7S_WK
UMIEJĘTNOŚCI		
K2_ U01	Potrafi ocenić podstawowe symptomy chorób układu wewnątrzwydzielniczego, potrafi wytłumaczyć hormonalne uwarunkowania cyklu jajnikowego i opisać skórne objawy dermatologiczne chorób endokrynologicznych.	P7S_UW
K2_ U02	Potrafi dobrać zabiegi i preparaty kosmetyczne bezpieczne dla kobiet w ciąży i w okresie połogu.	P7S_UW

K2_U03	Potrafi odróżnić łagodne zmiany skórne od zmian potencjalnie złośliwych. Potrafi doradzić jak łagodzić zmiany skórne towarzyszące leczeniu onkologicznemu oraz dobrać zabiegi, które mogą być wykonywane w trakcie leczenia onkologicznego.	P7S_UW P7S_UK
K2_U04	Potrafi ocenić narażenie środowiskowe i zawodowe na substancje chemiczne i fizyczne. Rozpoznaje zmiany patologiczne, a także ocenia związek pomiędzy obrazem zmiany patologicznej, a zaburzeniem funkcji organizmu.	P7S_UW
K2_U05	Posiada umiejętność interpretacji uzyskanych podstawowych wyników badań laboratoryjnych w celu rozpoznania, diagnostyki różnicowej, monitorowania przebiegu wybranych chorób związanych z zaburzeniem funkcjonowania skóry i jej przydatków.	P7S_UW
K2_U06	Potrafi posługiwać się podstawowymi pojęciami z zakresu układu nerwowego i narządów zmysłów. Stosuje metody analizy sensorycznej do oceny preparatów kosmetycznych i substancji.	P7S_UW
K2_U07	Potrafi określić i analizować zachowania żywieniowe i mechanizmy metaboliczne warunkujące przemianę materii. Analizuje skład podstawowych produktów, stosuje podstawowe metody analizy produktów spożywczych. Potrafi wykonać kosmetyki z zastosowaniem produktów spożywczych.	P7S_UW
K2_U08	Potrafi dokonać oceny toksyczności kosmetyku w zależności od dawki i rodzaju aplikacji oraz oszacować ryzyko reakcji alergicznych	P7S_UW
K2_U09	Potrafi planować zastosowanie nowoczesnych technologii i procesów biotechnologicznych do wytwarzania kosmetyków oraz substancji stosowanych w kosmetologii. Analizuje i interpretuje przebieg tych procesów. Wykonuje preparat kosmetyczny o określonym przeznaczeniu zgodnie z wytycznymi recepturowania.	P7S_UW
K2_U10	Izoluje i otrzymuje drogą syntetyczną, oznacza ilościowo i potrafi ocenić metodami analitycznymi jakość surowców kosmetycznych, a także preparatów kosmetycznych metodami analitycznymi. Posiada wiedzę z zakresu oceny składu ilościowego i jakościowego preparatów kosmetycznych.	P7S_UW
K2_U11	Umie dobrać metodę instrumentalną do określonej analizy kosmetyku. Potrafi przeprowadzić badania z zastosowaniem hodowli komórkowych.	P7S_UW
K2_U12	Potrafi przeprowadzić szczegółową konsultację kosmetologiczną wraz z oceną stanu skóry i doбором postępowania zabiegowego.	P7S_UW P7S_UK
K2_U13	Potrafi rozpoznać potrzeby klienta z zakresu kosmetologii, dermatologii estetycznej i chirurgii plastycznej oraz pokierować klienta do odpowiedniego specjalisty.	P7S_UW
K2_U14	Potrafi przeprowadzić wywiad dermatologiczno-kosmetologiczny oraz przygotować opis zmian skórnych do konsultacji medycznej z lekarzem dermatologiem.	P7S_UW P7S_UK
K2_U15	Stosuje poznane zabiegi z wykorzystaniem specjalistycznych grup preparatów kosmetycznych oraz zaawansowanej aparatury do pielęgnacji skóry i w celu niwelowania defektów skórnych.	P7S_UW
K2_U16	Potrafi zdefiniować problem dermatologiczny i skierować pacjenta do lekarza dermatologa lub zastosować odpowiednie postępowanie kosmetologiczne w przebiegu wybranych zmian skórnych.	P7S_UW
K2_U17	Potrafi przeprowadzić zaawansowane zabiegi kosmetologiczne, w tym procedury łączone wykorzystujące specjalistyczne preparaty kosmetyczne oraz biofizyczne działanie aparatury specjalistycznej. Potrafi tworzyć, weryfikować i modyfikować program zabiegowy osób	P7S_UW

	z różnymi problemami i defektami skóry i jej przydatków oraz potrafi stosować zasady współpracy i komunikowania się w pracach zespołu wielodyscyplinarnego.	
K2_U18	Potrafi zastosować wiedzę diagnostyczną na temat problemów skórnych o podłożu chorobowym. Potrafi wykonywać zabiegi z zakresu działań kosmetologii specjalistycznej.	P7S_UW
K2_U19	Wykonuje podstawowe kompozycje zapachowe i stosuje je do sporządzenia danego wyrobu perfumeryjnego oraz dokonuje analizy jego właściwości fizykochemicznych, w kontekście prowadzenia prac rozwojowo-badawczych.	P7S_UW
K2_U20	Potrafi dobrać właściwe słownictwo z zakresu kosmologiczno-dermatologicznego w kontakcie z klientem obcojęzycznym. Korzysta z tematycznej literatury obcojęzycznej.	P7S_UK
K2_U21	Potrafi w sposób komunikatywny posługiwać się językiem obcym w zakresie kosmetologii, zgodnie z wymaganiami określonymi dla poziomu biegłości B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego.	P7S_UK
K2_U22	Stosuje zasady aseptyki i antyseptyki oraz prawidłowego postępowania ze specjalistycznym sprzętem i materiałami kosmetycznymi zgodnie z zasadami BHP.	P7S_UW
K2_U23	Edukuje klienta w zakresie profilaktyki zdrowia, prewencji schorzeń skóry i wybranych form aktywności fizycznej.	P7S_UW P7S_UK
K2_U24	Rozpoznaje stany zagrożenia zdrowia i potrafi udzielić pierwszej pomocy przedmedycznej.	P7S_UW
K2_U25	Potrafi analizować i interpretować podstawowe przepisy prawne dotyczące zawodu kosmologa i produktów kosmetycznych. Potrafi posługiwać się podstawowymi instrumentami ekonomii i marketingu.	P7S_UK
K2_U26	Jest przygotowany do efektywnej pracy w zespole w branżach związanych z kosmetologią, w tym do prowadzenia bezpiecznej pracy w przemyśle kosmetycznym lub do dalszej pracy naukowej w instytutach badawczych i badawczo-wdrożeniowych.	P7S_UO
K2_U27	Dobiera i stosuje metody analizy statystycznej do badań biomedycznych i ocenia wiarygodność uzyskanych wyników przeprowadzonej analizy.	P7S_UU P7S_UO
K2_U28	Planuje eksperyment i omawia jego cel oraz spodziewane wyniki, samodzielnie przeprowadza eksperyment, dokumentuje jego wyniki oraz interpretuje dane doświadczalne odnosząc je do aktualnego stanu wiedzy w dziedzinie kosmetologii.	P7S_UU P7S_UO
K2_U29	Potrafi posługiwać się specjalistyczną aparaturą kosmetyczną w celu analizy skóry oraz badań naukowych.	P7S_UW
K2_U30	Planuje, wykonuje i interpretuje wyniki badań stabilności produktów kosmetycznych.	P7S_UU
K2_U31	Dobiera substancje pomocnicze w celu otrzymania produktu kosmetycznego o pożądanych właściwościach realizując zasadę jakości przez projektowanie (quality by design)	P7S_UW
K2_U32	Różnicuje defekty kosmetyczne od chorób skóry oraz wykonuje odpowiednie zabiegi kosmologiczne w wybranych defektach i chorobach skóry.	P7S_UW P7S_UK

KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K2_K01	Jest świadomy potrzeby ustawicznego kształcenia i zdobywania wiedzy potrzebnej w zawodzie ze względu na dynamiczny rozwój współczesnej kosmetologii.	P7S_KK
K2_K02	Jest świadomy własnych ograniczeń w zakresie kompetencji medycznych i gotowy do współpracy przy terapiach specjalistycznych oraz w razie potrzeby, zasięgania opinii innych ekspertów z danej dziedziny.	P7S_KK
K2_K03	Jest gotów do przestrzegania zasad etycznych w relacjach z klientami oraz zasad bioetycznych w badaniach naukowych. Jest świadomy konieczności przestrzegania tajemnicy zawodowej oraz poszanowania praw klienta.	P7S_KR
K2_K04	Jest gotów rozpoznawać i uszanować dodatkowe uwarunkowania klienta o podłożu kulturowym, religijnym, etnicznym oraz związanym z identyfikacją płciową w planowaniu zabiegów kosmetycznych.	P7S_KR
K2_K05	Przestrzega uregulowań prawnych w zawodzie kosmetologa.	P7S_KK P7S_KO
K2_K06	Jest gotów do korzystania z obiektywnych źródeł informacji, przekazywania rzetelnych informacji klientom.	P7S_KO
K2_K07	Wykazuje profesjonalne podejście do strategii marketingowych przemysłu kosmetycznego i reklamy jego produktów.	P7S_KO
K2_K08	Jest gotów dbać o prestiż związany z wykonywaniem zawodu kosmetologa i solidarność zawodową.	P7S_KR
K2_K09	Jest gotów do efektywnej pracy w zespole w tym do pracy w przemyśle kosmetycznym lub do pracy naukowej.	P7S_KR
K2_K10	Jest gotów do dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych oraz zasięgania opinii ekspertów w celu rozwoju własnych kompetencji	P7S_KR
K2_K11	Potrafi pracować zgodnie z zasadami bezpieczeństwa i higieny pracy.	P7S_KK P7S_KO
K2_K12	Systematycznie wzbogaca wiedzę zawodową i kształtuje umiejętności. Rzetelnie i z należytą starannością wykonuje powierzone obowiązki.	P7S_KK P7S_KO

* Symbol efektu tworzą:

1) litera K – efekty kierunkowe, można zastąpić dowolną literą charakteryzującą dany kierunek;

2) cyfra 1 lub 2 – oznaczenie poziomu studiów pierwszego i drugiego stopnia; w przypadku jednolitych studiów magisterskich – cyfry nie wpisuje się;

3) znak „_” (podkreślnik);

4) litery PO lub PP – profil;

5) jedna z liter: W, U lub K, oznaczająca kategorie efektów (W – wiedza, U – umiejętności, K – kompetencje społeczne);

6) numer efektu kierunkowego w obrębie danej kategorii, zapisany za pomocą dwóch cyfr (numery 1-9 należy poprzedzić cyfrą 0);

7) w kolumnie „Kod składowika opisu kategorii charakterystyki efektu uczenia się dla poziomu 6/poziomu 7 Polskiej Ramy Kwalifikacji odnoszącego się do tego efektu uczenia się” należy wskazać właściwy poziom (tj. 6 dla studiów I stopnia lub 7 dla studiów II stopnia i jednolitych studiów magisterskich), do którego odnosi się cała tabela; wskazać symbole opisu charakterystyk pierwszego stopnia oraz charakterystyk drugiego stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji

ZAJĘCIA LUB GRUPY ZAJĘĆ Z PROGRAMU STUDIÓW

Nazwa kierunku studiów:	Kosmetologia II stopnia
Zajęcia/grupy zajęć	Treści programowe
A01 Socjologia ciała/ Filozofia piękna	Wykłady (10h): 1. Historia ciała w naukach społecznych: narodziny socjologii ciała, płeć biologiczna, kulturowa i społeczna, rys historyczno-teoretyczny socjologii ciała (Norbert Elias, Chris Shilling, David Buss, Zygmunt Freud, Michel Foucault, Marcel Mauss), zagadnienia obecnie badane w ramach socjologii ciała. 2. Medycyna i ciało: ewolucja ciała biologicznego, problem redukcjonizmu biologicznego, medykalizacja ciała, ciało w okowach medycyny. 3. Ciało, nierówności społeczne i wykluczenie społeczne: ciało kobiety, ciało mężczyzny – upłciowienie ciała, ciało i praca, nierówności zdrowotne w odniesieniu do ciała, ciało śmiertelne. 4. Język ciała: komunikacja niewerbalna, czyli co „mówi” ciało, kulturowe uwarunkowania posługiwania się ciałem. Ćwiczenia (16h): 1. Kanon piękna – wczoraj i dziś: atrybuty pięknego ciała, „boska proporcja”, biologiczna teoria piękna ciała człowieka. 2. Modyfikacje ciała: antropologiczne refleksje o znaczeniu ciała i wykonywanych na nim zabiegach. 3. „Opakowanie ciała”: funkcje ubioru, ubiór jako wyznacznik różnic społecznych i płciowych, ubiór jako komunikat. 4. Praca nad ciałem: współczesna pogoń za „idealnym wizerunkiem”, trendami narzucanymi przez kulturę konsumpcyjną. Makijaż jako szansa na dostosowanie wizerunku do wymogów społeczno-kulturowego wzoru kobiecości i męskości. 5. Poprawianie ciała: operacje plastyczne – aspekty zdrowotne, psychologiczne i socjologiczne, uzależnienie od operacji plastycznych. 6. Wizerunek ciała w mediach: kultura obrazu, ciało w reklamie, ciało w mediach społecznościowych, media społecznościowe a akceptacja własnego ciała. Fenomen konkursów piękności. 7. Anoreksja, bulimia, ortoreksja, bigoreksja, dieta: zaburzenia odżywiania jako problem medyczny i tożsamościowy. Specyfika zaburzeń odżywiania u kobiet i u mężczyzn. 8. Zdrowie i choroba a ciało: definicje pojęć „zdrowie” i „choroba”, społeczne podstawy zdrowia, koncepcja roli chorego T. Parsonsa, choroba jako przeżycie wg koncepcji interakcjonizmu symbolicznego, choroba jako piętno, biomedyczny model zdrowia kontra holistyczny model zdrowia.
A01 Socjologia ciała/ Filozofia piękna	Wykłady 1. Estetyka jako nauka – przedmiot, badania, cele. Estetyka starożytnej Grecji. Dwa wielkie systemy filozoficzne i dwie koncepcje estetyczne – Arystoteles i Platon. Kalokagathia – obiektywność prawdy, piękna, dobra. 2. Główne aspekty estetyki. Dzieło sztuki. Proces twórczy i odbioru. Doświadczenie estetyczne. Wartości estetyczne i artystyczne. 3. Pojęcie formy. Znaczenie pojęcia „forma” (taxis, kanon, harmonia, istota, hylemorfizm, konstrukcja). Forma i struktura, forma i treść. 4. Dzieło sztuki jako zmateriałizowana forma świadomości. Poznanie racjonalne i irracjonalne dzieła sztuki. Odbiór dzieła interaktywnego i tradycyjnego. 5. Estetyka dekonstrukcji, postmodernistyczna i najnowsza. Estetyka kultury masowej. Seminaria 1. Estetyka i cielesność. Tekst: S. Czerniak, R. Michalski, "Cielesność kompensacja mimesis. Wokół pojęciowego instrumentarium współczesnej antropologii filozoficznej", Warszawa 2008. 2. Kategorie piękna, zagadnienie ideału piękna, wartości estetyczne, artystyczne a kwestia smaku – dyskusja. Tekst: A. Berleant, Prze- myśleć estetykę, Kraków 2007. 3. Procesy: twórczy i odbioru. Sprawność warsztatowa artysty – wartości estetyczne i artystyczne. Fazy procesu poznania dzieła sztuki w koncepcji Ingardena. 4. Instytucjonalna definicja sztuki. Sztuka a kultura masowa.

	5. Estetyka popkultury Tekst: Carroll N., Filozofia sztuki masowej, Słowo/obraz/terytoria 2011 6. Kicz i Kamp (camp), Tekst: S. Sontag, notatki o Kampie, Literatura na świecie, 1979, nr 9; oraz Th. Kulka, Rozważania na temat kiczu, Estetyka w świecie, t.4, Kraków, 1994. 7. Kanony estetyczne ciała. Władza wzroku i jej kryzys. E-learning 1. Estetyka i cielesność. Cielesność w perspektywie antropologii filozoficznej. 2. Ciało i cielesność we współczesnej kulturze. Ciało w sztuce.
A02 Psychologiczne aspekty funkcjonowania na rynku pracy	1. Europejskie i lokalne rynki pracy - perspektywy zatrudnienia w zawodzie kosmetyczki. 2. Psychologiczne aspekty podejmowania decyzji zawodowych i zasad planowania własnej kariery zawodowej. 3. Techniki aktywnego poszukiwania pracy (sieć kontaktów, prasa, Internet i inne). 4. Przygotowanie dokumentów aplikacyjnych cz.1: Życiorys zawodowy (CV). 5. Przygotowanie dokumentów aplikacyjnych cz. 2: List Motywacyjny (LM). 6. Przygotowanie dokumentów aplikacyjnych cz. 3: listy referencyjne, dokumenty potwierdzające kwalifikacje zawodowe, zaświadczenia i certyfikaty i inne. 7. Etapy rozmowy kwalifikacyjnej. 8. Budowanie własnego wizerunku oraz techniki wywierania wpływu na innych podczas prezentacji własnej osoby przy okazji rozmowy kwalifikacyjnej. 9. Instytucje powołane przez państwo wspierające osoby poszukujące pracy oraz chcące założyć własną działalność gospodarczą: Akademickie Targi Pracy Powiatowe Urzędy Pracy, Inkubatory Przedsiębiorczości, Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości, Akademickie Biura Karier. 10. Prawne i finansowe aspekty zakładania i prowadzenia własnej działalności gospodarczej, w tym przedsiębiorczości akademickiej typu spin off i spin out. Pozyskiwanie finansowania zewnętrznego na start działalności gospodarczej.
A03 Marketing i prawo dla kosmetologa /Podstawy prawa i zarządzania marketingowego	1. Co to jest marketing; 2. Narzędzia marketingowe; 3. Produkt / Usługa; 4. Cena; 5. Dystrybucja; 6. Promocja; 7. Badania skuteczności systemu komunikacji; 8. Badania satysfakcji i lojalności klientów; 9. Plan marketingowy. 10. Podstawy prawa dla kosmetologa
A03 Marketing i prawo dla kosmetologa /Podstawy prawa i zarządzania marketingowego	1. Źródła prawa cywilnego. 2. Ogólne zagadnienia prawa cywilnego. 3. Czynności prawne, zdarzenia cywilnoprawne. 4. Sposoby zawierania umów. 5. Elementy umów cywilnoprawnych. 6. Wybrane umowy cywilnoprawne : umowa leasingu, umowa franczyzowa. 7. Problematyka umów konsumenckich.

	8. Skutki niewykonania lub nienależytego wykonania umów. 9. Zasady prowadzenia działalności gospodarczej – zakładu kosmetycznego 10. Podstawy prawa podatkowego – wybór formy opodatkowania zakładu kosmetycznego. 11. Decyzje administracyjne. 12. Wybrane zagadnienia prawa pracy. 13. Legalność zabiegów kosmetycznych. 14. Ryzyko zabiegów kosmetycznych i odpowiedzialność karna. 15. Odpowiedzialność cywilnoprawna w zakładzie kosmetycznym. 16. Ustawa o produktach kosmetycznych 17. Ustawa o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi 18. Ustawa o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych 19. Ustawa o Państwowej Inspekcji Sanitarnej 20. Podstawy zarządzania dla kosmetologa
A04 Przetwarzanie obrazów biomedycznych	Standardy w grafice komputerowej, grafika wektorowa i rastrowa, zastosowania grafiki komputerowej, światło, wybrane modele barw. Cyfrowa obróbka obrazów z wykorzystaniem programów „Image J” oraz „GIMP”. Zapoznanie z narzędziami programu, tworzenie podstawowych obiektów graficznych połączone z edycją tekstu, obróbka zdjęć (retusz, fotomontaż, korekcja zdjęć prześwietlonych, niedoświetlonych oraz częściowo niedoświetlonych). Redukcja zakłóceń obrazu, operacje punktowe obrazu – korekcja jasności kontrastu i kolorów, korekcja obrazów barwnych.
A05 Zastosowanie statystyki w badaniach naukowych	Wybrane elementy statystyki opisowej (miary tendencji centralnej, miary rozproszeń); Obliczenia parametrów statystyk opisowych i ich interpretacja. statystyki opisowej oraz interpretacja wyników. Hipotezy statystyczne: sposoby formułowania hipotez; rodzaje testów statystycznych: testy parametryczne i nieparametryczne; badania dotyczące spełnienia warunków stosowności testów; przeprowadzanie wybranych testów oraz interpretacja wyników. Podstawy korelacji i regresji; obliczenia korelacji dwóch cech oraz interpretacja wyników. Estymacja i estymatory. ANOVA i warunki stosowności, dodatkowe testy a posteriori, nieparametryczna analiza wariancji. Graficzna prezentacja i wizualizacja wyników analiz danych badawczych.
B01 Alergologia	Patomechanizm chorób alergicznych Choroby alergiczne dróg oddechowych Anafilaksja Atopowe zapalenie skóry Kontaktowe zapalenie skóry Pokrzywki i obrzęk naczynioruchowy Psychodermatologia topograficzna Nadwrażliwość na leki i pokarmy Alergeny wziewne Alergeny kontaktowe Alergeny pokarmowe Symptomatologia chorób alergicznych dróg oddechowych Symptomatologia chorób alergicznych skóry Immunoterapia Pielęgnacja skóry atopowej Alergia na jad owadów błonkoskrzydłych

	Testy płatkowe Diagnostyka alergologiczna: punktowe testy skórne Diagnostyka chorób alergicznych: testy in vitro Diagnostyka chorób alergicznych: spirometria i testy czynnościowe Diagnostyka chorób alergicznych: próby prowokacyjne Leczenie chorób alergicznych Postępowanie w stanach nagłych
B02 Patomorfologia ogólna	Wprowadzenie do patomorfologii - nauki i przedmiotu Patomorfologia jako dziedzina nauk. Pojęcie choroby i jego ewolucja. Zakres i wymogi przedmiotu. Współczesna diagnostyka patomorfologiczna - wybrane aspekty, wskazówki praktyczne oraz zasady właściwej współpracy kosmetologa i lekarza. Wybrane zagadnienia z patomorfologii - praktyczne aspekty dermatopatologii - ocena okiem nieuzbrojonym, zmiany skórne jako zespoły praneoplastyczne oraz skórna manifestacja chorób ogólnoustrojowych. Ćwiczenia Zaburzenia w krążeniu (krwotok, przekrwienie, obrzęk) - definicje, podziały, etiopatogeneza, objawy, przebieg kliniczny, obraz makro- i mikroskopowy oraz następstwa - wybrane aspekty. Zaburzenia w krążeniu (zator, zakrzep, zawał) - definicje, podziały, etiopatogeneza, objawy, przebieg kliniczny, obraz makro- i mikroskopowy oraz następstwa - wybrane aspekty. Zmiany wsteczne (zanik, stłuszczenie, szklwienie, zwapnienie) - definicje, podziały, etiopatogeneza, objawy, przebieg kliniczny, obraz makro- i mikroskopowy oraz następstwa - wybrane aspekty. Zmiany wsteczne (martwica, skrobiawica) - definicje, podziały, etiopatogeneza, objawy, przebieg kliniczny, obraz makro- i mikroskopowy oraz następstwa - wybrane aspekty. Zmiany postępowe (rozrost, przerost) - definicje, podziały, etiopatogeneza, objawy, przebieg kliniczny, obraz makro- i mikroskopowy oraz następstwa - wybrane aspekty. Stany przedrakowe i nowotwory nabłonkowe i nienabłonkowe - definicje, podziały, etiopatogeneza, objawy, przebieg kliniczny, obraz makro- i mikroskopowy oraz następstwa - wybrane aspekty. Stopień zaawansowania klinicznego choroby nowotworowej (stage) i stopień złośliwości histologicznej (grade), sposoby ich oceny (grading i staging, system TNM). Epidemiologia nowotworów w Polsce i na świecie. Czynniki ryzyka. Biomarkery. Elementy profilaktyki chorób nowotworowych. Zapalenia - definicje, podziały, etiopatogeneza, objawy, przebieg kliniczny, obraz makro- i mikroskopowy oraz następstwa - wybrane aspekty. Pojęcie i przykłady chorób ziarniniakowych. Wybrane, praktyczne aspekty patomorfologii dla kosmetologów: nowotwory i nienowotworowe choroby skóry, skórna manifestacja zapaleń
B03 Podstawy onkologii skóry	Seminaria Podstawy patologii nowotworów z zarysem podstaw molekularnych nowotworzenia. Czynniki ryzyka nowotworów, kancerogeny, wpływ promieniowania na skórę. Profilaktyka (ze szczególnym uwzględnieniem palenia tytoniu) i skринing nowotworów. Zmiany przedrakowe i rak skóry. Znamiona barwnikowe i czerniak. Symptomatologia nowotworów - objawy alarmowe – wczesna wykrywalność - algorytmy diagnostyczne

B04 Toksykologia kosmetyku	Studenci zapoznawani są z podstawowymi definicjami pojęć, takich jak: trucizna, jad, substancja toksyczna, dawki, drogi ekspozycji, rodzaje zatruć. Poznają mechanizmy zatruć, przyczyny zatruć ostrych i przewlekłych, problemy bezpieczeństwa chemicznego, higieny pracy oraz ocenę ryzyka zdrowia i narażenia zawodowego. Program nauczania przewiduje ocenę toksycznego działania składników kosmetyków, m.in. wybranych metali, związków nieorganicznych, alifatycznych, rozpuszczalników organicznych oraz tworzyw sztucznych, leków, narkotyków. Studenci zapoznają się także z przyczynami uzależnień. <u>Tematyka wykładów obejmuje następujące zagadnienia:</u> Rola i zadania toksykologii. Definicje pojęć podstawowych. Przyczyny ostrych zatruć. Ocena toksyczności kosmetyku w zależności od dawki i drogi podania. Losy ksenobiotyków w organizmie. Mechanizmy działania toksycznego. Toksykologia związków nieorganicznych. Toksykologia metali. Rozpuszczalniki - toksykologia związków alifatycznych i aromatycznych. Zatrucia lekami i kosmetykami. Toksykologia środków uzależniających. Ocena narażenia zawodowego na substancje chemiczne. <u>Tematyka ćwiczeń obejmuje następujące zagadnienia:</u> Toksyczność alkoholi na przykładzie alkoholu etylowego (metody oznaczeń). Endotoksyny w kosmetykach. Wykrywanie wybranych metali w kosmetykach (metoda ASA). Wykrywanie leków w kosmetykach (metoda HPLC). Wykrywanie środków konserwujących (na przykładzie benzoesanów) w produktach kosmetycznych. Toksyczność i oznaczenia związków lotnych na przykładzie amoniaku. Wykrywanie zanieczyszczeń organicznych w kosmetykach (metoda GC/MS). Toksyczność i wykrywanie narkotyków.
B05 Podstawy endokrynologii	Podstawowe pojęcia stosowane w endokrynologii. Fizjologia i patofizjologia przysadki, nadrzędna rola przysadki w regulacji wydzielania hormonów. Budowa anatomiczna tarczycy, rola hormonów tarczycy. Zaburzenia czynności tarczycy ze szczególnym uwzględnieniem zmian wyglądu twarzy i skóry. Budowa anatomiczna nadnerczy, hormony wydzielane przez korę i rdzeń nadnerczy i ich funkcje. Przyczyny i objawy hiperkortyzolemii. Zwięzłe omówienie innych jednostek chorobowych związanych z patologią nadnerczy. Gonady, fizjologia i zaburzenia czynności. Epidemiologia otyłości na świecie i w Polsce. Diagnostyka i podział otyłości. Cele i metody leczenia otyłości. Patogeneza i podział cukrzycy. Objawy cukrzycy, zmiany skórne w przebiegu cukrzycy. Zaburzenia odżywiania – jadłowstręt psychiczny, bulimia. Przebieg fizjologicznego dojrzewania. Wykłady: • Wprowadzenie do endokrynologii, • Zaburzenia wydzielania hormonów podwzgórza i przysadki, • Choroby tarczycy, • Choroby nadnerczy • Otyłość, zespół metaboliczny, cukrzyca, • Zaburzenia odżywiania: jadłowstręt psychiczny, bulimia, • Podstawy współpracy między kosmetologiem i endokrynologiem • Podsumowanie – zmiany skórne w przebiegu chorób endokrynologicznych. Seminaria: • Zmiany skóry i jej przydatków w chorobach tarczycy, • Endokrynologiczne przyczyny hiperandrogenizacji, hirsutyzm, trądzik • Gospodarka wapniowo-fosforanowa, fizjologia i patologia, • Zaburzenia wydzielania prolaktyny, hormonu wzrostu, hormonów tropowych,

	- Rola kosmetologa w zaburzeniach żywienia i cukrzycy. Ćwiczenia kliniczne: - Choroby podwzgórza i przysadki – prezentacja przypadków klinicznych, - Zaburzenia czynności tarczycy – prezentacja przypadków klinicznych ze szczególnym uwzględnieniem zmian wyglądu twarzy i skóry w przebiegu chorób tarczycy, - Choroby kory i rdzenia nadnerczy – prezentacja przypadków klinicznych ze szczególnym uwzględnieniem objawów hiperandrogenizacji, - Zaburzenia czynności gonad - prezentacja przypadków klinicznych, - Otyłość, zespół metaboliczny, cukrzyca - prezentacja przypadków klinicznych,
B06 Dietetyka	Wykłady: podstawowe składniki odżywcze, substancje obce z żywności, zanieczyszczenia żywności, podstawy dietetyki w profilaktyce chorób cywilizacyjnych. Seminaria: diety redukujące masę ciała, dieta śródziemnomorska, wegetariańska, wpływ diety na proces starzenia się skóry, antyoksydanty, alergię pokarmową. Ćwiczenia: metody stosowane w analizie żywności: oznaczanie białka, analiza miodów, mleka, obliczanie całkowitej przemiany materii, prawidłowe jadłospisy
B07 Mikrobiologia kliniczna	Wykłady - Etapy rozwoju zakażenia. Czynniki zjadliwości bakterii. - Choroby bakteryjne człowieka - zakażenia skóry i tkanki podskórnej. - Choroby bakteryjne człowieka - zakażenia układu oddechowego, układu pokarmowego. - Choroby bakteryjne człowieka - zakażenia ośrodkowego układu nerwowego, układu moczowo-płciowego, bakteriemia, sepsa. - Zapobieganie chorobom zakaźnym metodą szczepień. Kalendarz szczepień. - Podstawy antybiotykoterapii. Treści ćwiczeniowe (zajęcia w grupach dziekańskich) - Mikrobiologia szczegółowa – bakterie bytujące na skórze i błonach śluzowych – rodzaje: <i>Staphylococcus</i>, <i>Streptococcus</i>, <i>Corynebacterium</i>, <i>Propionibacterium</i>. - Mikrobiologia szczegółowa – bakterie bytujące na skórze i błonach śluzowych – rodzaje: <i>Neisseria</i>, <i>Moraxella</i>, <i>Haemophilus</i>, <i>Bordetella</i>. - Mikrobiologia szczegółowa – bakterie w przewodzie pokarmowym – rodzaje: <i>Escherichia</i>, <i>Shigella</i>, <i>Salmonella</i>, <i>Yersinia</i>, <i>Klebsiella</i>, <i>Enterobacter</i>, <i>Serratia</i>, <i>Proteus</i>, <i>Vibrio</i>, <i>Campylobacter</i>, <i>Helicobacter</i>, <i>Bacteroides</i> - Mikrobiologia szczegółowa – bakterie w przewodzie pokarmowym – rodzaje: <i>Bifidobacterium</i>, <i>Lactobacillus</i>, <i>Clostridium</i>, <i>Enterococcus</i>. - Mikrobiologia szczegółowa – inne bakterie bytujące w środowisku człowieka – rodzaje: <i>Listeria</i>, <i>Bacillus</i>, <i>Legionella</i>, <i>Pseudomonas</i>, <i>Acinetobacter</i>, <i>Stenotrophomonas</i>. - Mikrobiologia szczegółowa – bakterie wywołujące choroby o swoistym przebiegu, trudne do hodowli lub identyfikacji – rodzaje: <i>Mycobacterium</i>, <i>Borrelia</i>, <i>Treponema</i>, <i>Brucella</i>, <i>Mycoplasma</i>, <i>Chlamydia</i>, <i>Rickettsia</i>. - Mikrobiologia szczegółowa – mikologia. - Antybiotykoterapia zakażeń. Oznaczanie wrażliwości drobnoustrojów na antybiotyki i chemioterapeutyki

B08 Biotechnologia dla kosmetologów	Wykłady: 1. Definicja biotechnologii, proces biotechnologiczny, lek biotechnologiczny w kosmetologii i dermatologii. 2. Bioreaktory i sposoby hodowli. 3. Downstream processing. 4. Metabolity pierwotne, regulacja metabolizmu. 5. Białka i ich hydrolizaty. 6. Enzymy. 7. Metabolity wtórne, antybiotyki, enzybiotyki. 8. Biotechnologiczne metody uzyskiwania przeciwciał monoklonalnych i ich zastosowanie w biotechnologii i kosmetologii. 9. Biotechnologiczne metody otrzymywania witamin i ich zastosowanie w kosmetologii. 10. Biotechnologiczne metody uzyskiwania pigmentów i środków zapachowych i ich zastosowanie w biotechnologii i kosmetologii. Seminaria: 1. Charakterystyka wybranych grup drobnoustrojów wykorzystywanych w biotechnologii (bakterie z rodzaju <i>Bacillus</i>, drożdże, grzyby pleśniowe) 2. Biotechnologiczne metody pozyskiwania wypełniaczy tkanek miękkich i substancji rozjaśniających 3. Substancje czynne kosmetyków pochodzące z organizmów morskich. 4. Biotechnologiczne metody pozyskiwania polisacharydów i ich wykorzystanie. 5. Nowoczesne opatrunki biotechnologiczne. Ćwiczenia laboratoryjne: 1. Roślinne kultury <i>in vitro</i>. 2. Izolacja drobnoustrojów ze środowiska. Podłoża, etapy procesu biotechnologicznego. 3. Cechy charakterystyczne drobnoustrojów przemysłowych, typy hodowli, sposoby prowadzenia procesów biotechnologicznych, bioreaktory. Promieniowce, antybiotyki. Produkcja streptomycyny przez <i>Streptomyces griseus</i>. 4. Produkcja dekstranu przez <i>Leuconostoc mesenteroides</i>. 5. Bakterie fermentacji mlekowej. 6. Produkcja kwasu asparaginowego przez bakterie <i>Escherichia coli</i>. Immobilizacja w żelu alginianowym/chitozanowym. 7. Produkcja kwasu cytrynowego przez <i>Yarrowia lipolytica</i>.
B09 Metodologia badań analitycznych kosmetyków	Treści wykładów: 1. Klasyczna analiza chemiczna (grawimetria) 2. Klasyczna analiza miareczkowa (wolumetria) – zasady i charakterystyka metod, ocena błędów 3. Analiza instrumentalna – klasyfikacja metod analitycznych, charakterystyka podstawowych technik analizy instrumentalnej Treści zajęć w grupach laboratoryjnych 1. Nauka podstawowych czynności wykonywanych w laboratorium analitycznym – mycie, suszenie i ocena współmierności szkła laboratoryjnego, ważenie na wadze analitycznej. 2. Indywidualne przygotowanie roztworów mianowanych (metodą bezpośrednich i pośrednich odważek). Alkacymetryczne oznaczanie mocnego kwasu – HCl, 3. Alkacymetryczne oznaczanie węglanów - K₂CO₃; 4. Argentometryczne oznaczanie chlorków metodą Mohra – NaCl, 5. Kompleksometryczne oznaczanie cynku – ZnSO₄, 6. Oznaczanie zawartości słabego kwasu metodą potencjometryczną – kwas octowy, kwas salicylowy, kwas cytrynowy, 7. Kolorymetria – oznaczanie charakterystyki spektralnej witaminy B2, oznaczanie żelaza metodą rodankową, 8. Chromatografia cieczowa TLC – rozdział aminokwasów, 9. Turbidymetryczne oznaczanie chlorków w wodzie wodociągowej, 8. Ćwiczenia rachunkowe – obliczenia analityczne.

B10 Aromaterapia	Wykłady: 1. Wstęp do aromaterapii, historia zastosowania olejków eterycznych, drogi wprowadzania olejków do organizmu człowieka. Aromaterapia u dzieci. Różnice pomiędzy naturalnymi olejkami eterycznymi, a sztucznymi aromatami. Jakość olejków eterycznych. Trwałość i przechowywanie olejków eterycznych. Budowa i funkcjonowanie zmysłu powonienia. 2. Rodzaje metod pozyskiwania olejków, chemizm najważniejszych składników olejków. 3. Formy terapeutyczne i rodzaje zabiegów stosowanych w aromaterapii. Seminaria: 1. Struktury służące do wytwarzania i magazynowania olejków u roślin: włoski gruczołowe, komórki olejkowe, zbiorniki i przewody wydzielnicze. 2. Przegląd najważniejszych olejków eterycznych stosowanych w aromaterapii. Charakterystyka gatunku, surowiec, sposób pozyskania olejków eterycznych, główne składniki olejku, zastosowanie, przykłady kosmetyków zawierających olejki eteryczne. 3. Specyficzne wymagania dotyczące olejków stosowanych w aromaterapii, w wybranych problemach skórnych i pielęgnacji skóry. 4. Przeciwwskazania i ograniczenia stosowania zabiegów i terapii olejkami eterycznymi.
C01 Kosmetologia zabiegi łączone	1. Zabiegi łączone stosowane w pielęgnacji skóry trądzikowej i starzejącej się. 2. Zabiegi łączone stosowane w celu zmniejszenia widoczności rozstępów i redukcji cellulitu.
C02 Trychologia dla kosmetologów	<u>Wykłady</u> Wprowadzenie do trychologii Choroby włosów Choroby skóry głowy Problemy z owłosieniem a choroby ogólnoustrojowe <u>Seminaria</u> Problemy skóry głowy i włosów-defekty kosmetyczne Metody diagnostyczne i terapeutyczne w gabinecie trychologicznym - wywiad specjalistyczny, ocena wizualna, podstawy analizy trichoskopowej. Trychologia kosmetyczna - pielęgnacja włosów i skóry głowy zdrowej i zmienionej chorobowo. Sprzęty kosmetyczne i medyczne w trychologii - mikrokamery, dermatoskopy, urządzenia wspomagające terapię skóry głowy, zasady bezpieczeństwa i higieny pracy, wskazania i przeciwwskazania do stosowania aparatury. Receptura i przegląd rynku preparatów trychologicznych – składniki aktywne stosowane w terapii skóry głowy i włosów (m.in. substancje seboregulujące, przeciwzapalne, stymulujące wzrost włosa), analiza składu preparatów, zasady doboru pielęgnacji domowej. Trendy pielęgnacji trychologicznej. <u>Ćwiczenia</u> Wywiad trychologiczny i metody oceny stanu włosów i skóry głowy. Analiza mikrokamerą z elementami trichoskopii – ocena ujęć mieszków włosowych, struktury łodygi włosa, gęstości i miniaturyzacji włosów, interpretacja podstawowych obrazów diagnostycznych. Obsługa sprzętu trychologicznego (w tym stosowanego w kosmetologii), dobór zabiegów i preparatów pielęgnacyjnych - planowanie postępowania kosmetycznego, opracowanie programu zabiegowego, zalecenia pielęgnacyjne i profilaktyczne. Przeprowadzanie zabiegów trychologicznych: oksybraza, infuzja tlenowa, darsonwalizacja, karboksyterapia, peeling skóry głowy, peeling kawitacyjny, mezoterapia bezigłowa, mikroprądy. Kondycjonowanie włosów - zastosowanie odżywek, masek, olejowanie i tonowanie koloru włosów.

C03 Perfumeria	<u>Wykłady:</u> 1. Wstęp do perfumerii i rozwój przemysłu perfumeryjnego na przestrzeni epok. 2. Nuty zapachowe. 3. Alkoholowe wyroby perfumeryjne (perfumy, wody perfumowane, wody toaletowe, wody kolońskie, płyny po goleniu). 4. Bezalkoholowe wyroby perfumeryjne (perfumy stałe, kosmetyki oczyszczająco-pielęgnacyjne, produkty stylizacyjne). 5. Fiksatory (utrwalacze), podłoża, nośniki oraz substancje dodatkowe stosowane w wyrobach perfumeryjnych. 6. Przemysł perfumeryjny w produktach chemii gospodarczej (odświeżacze powietrza- formy płynne, żelowe, stałe, odświeżacze do odzieży, świece zapachowe, produkty antykomarowe). 7. Metody identyfikacji gotowego produktu o znaczeniu perfumeryjnym. 8. Zastosowanie olfaktometrii w przemyśle perfumeryjnym. <u>Ćwiczenia laboratoryjne :</u> 1. Projektowanie kompozycji zapachowych zgodnie z istniejącymi zasadami przemysłu perfumiarskiego. 2. Wykonanie zaprojektowanych kompozycji zapachowych oraz ocena ich trwałości. 3. Wykonanie wybranych kompozycji zapachowych metodą profilowania kroplowego. 4. Komponowanie alkoholowych wyrobów perfumeryjnych. 5. Komponowanie bezalkoholowych wyrobów perfumeryjnych. 6. Badanie właściwości fizykochemicznych kompozycji zapachowych oraz wyrobów perfumeryjnych. 7. Zapach - niewidzialny kod
C04 Receptura preparatów kosmetycznych	Wykłady: Receptura preparatów promieniochronnych i o działaniu antyoksydacyjnym. Skład preparatów antycellulitowych oraz przeciw rozstępom. Skład preparatów dla kobiet w ciąży.4.Skład preparatów dla dzieci Skład preparatów dla mężczyzn. Preparaty do pielęgnacji wrażliwych partii ciała (skóra pod oczami, usta, szyja, dekol, biust). Preparaty do pielęgnacji dłoni i stóp. Preparaty przeciwstarzeniowe. Preparaty do higieny intymnej. Dezodoranty i antyperspiranty. Certyfikowane kosmetyki naturalne. Badania i ocena jakości produktów kosmetycznych przed wprowadzeniem na rynek. Zajęcia praktyczne 1. Wykonanie preparatów kosmetycznych promieniochronnych w formie emulsji. Charakterystyka wybranych surowców kosmetycznych i rodzaju formulacji. Sposoby wyrażania ilości surowców w recepturze kosmetycznej. 2. Wykonywanie preparatów kosmetycznych redukujących cellulit i blizny w różnych formach (emulsja, peeling, bezwodna, kula do kąpieli). 3. Samodzielny dobór surowców do kosmetyku o określonym działaniu. Wykonanie preparatów do pielęgnacji dłoni i stóp, skóry pod oczami i skóry ust. 4. Przeliczanie ilości surowców wyrażonych w różnych jednostkach. Wykonanie preparatów do wrażliwych części ciała. 5. Wykonywanie preparatów kosmetycznych dla mężczyzn i niemowląt w różnych formach i o różnym, zastosowaniu (pianka do golenia, krem na odparzenia, łagodny szampon w formie żelu). 6. Recepturowanie i wykonanie kosmetycznego mydła glicerynowego. 7. Recepturowanie i wykonanie kosmetyków kolorowych. 8. Samodzielne opracowanie i wykonanie receptury preparatu kosmetycznego o określonym przeznaczeniu i w wybranej formie. 9. Analiza składu kosmetyków z uwzględnieniem odpowiedniego doboru surowców do konkretnego przeznaczenia preparatu kosmetycznego.

C05 Podstawy chirurgii plastycznej	- zakres działalności chirurgii plastycznej i estetycznej, - rola chirurga plastyka w leczeniu najczęstszych wad wrodzonych, - gojenie ran, - leczenie pacjentów z raną oparzeniową, - leczenie chorych i rozpoznawanie różnych typów nowotworów skóry, - najczęstsze operacje estetyczne (wskazania, możliwe powikłania, ocena wyników operacji)
C06 Środki zapachowe	Wykłady: 1.Substancje zapachowe pochodzenia zwierzęcego. 2.Substancje zapachowe pochodzenia roślinnego. 3. Syntetyczne substancje zapachowe. 4. Substancje zapachowe stosowane w żywności. 5. Bezpieczeństwo i metody uwalniania substancji zapachowych Ćwiczenia laboratoryjne: 1. Izolacja eugenolu z goździków. 2. Otrzymywanie olejków eterycznych metodą destylacji z parą wodną za pomocą aparatu Derynga. 3. Izolacja substancji zapachowych za pomocą ekstrakcji prowadzonej w aparacie Soxhleta. Otrzymywanie „konkrety” i „absolutu” z gałki muskatołowej. 4. Otrzymywanie octanu benzylu. 5. Synteza acetalu za pomocą ortomrówczanów katalizowana LiBF₄. 6. Zamykanie w nośniki wybrane substancje zapachowe.
C07 Kosmetologia lecznicza	Wykłady: Leki dermatologiczne i retinoidy w kosmetologii. Osocze bogatopłytkowe, czynniki wzrostu, peptydy biomimetyczne tkanka tłuszczowa, emolienty i inne czynniki. Zmiany bariery naskórkowej. Psychodermatozy. Zmiany skórne jako objaw chorób narządów wewnętrznych. Zmiany skórne występujące w ciąży, u niemowląt i dzieci. Medycyna uzdrowiskowa i SPA. Skóra atopowa. Skóra o wyższym fototypie. Promieniowanie ultrafioletowe. Ćwiczenia: Peelingi chemiczne. Zastosowanie zabiegów z zakresu kosmetologii leczniczej w przypadku skóry palacza, skóry osób starszych, fotostarzenia, nadmiernego owłosienia, skóry atopowej i suchej, skóry okolicy oczu, nadmiaru tkanki tłuszczowej, trądziku, cellulitu, rozstępów, zmian naczyniowych, przebarwień, zapalenia mieszków włosowych, kobiet w ciąży, skóry szyi i dekoltu. Zastosowanie fal radiowych, elektrostymulacji, mikrodermabrazji, ultradźwięków, IPL, mezoterapii bezigłowej, lasera biostymulującego, pola magnetycznego, światła LED, bańki chińskich, body wrappingu i innych zabiegów w kosmetologii leczniczej. Dobranie planu działania w gabinecie kosmetyka, gabinecie dermatologii estetycznej. Laserowe usuwanie tatuażu. Zabiegi wykorzystywane w trudnych okolicach zabiegowych. Analiza i diagnostyka skóry z wykorzystaniem wielosondowego systemu pomiarowego oraz analizy fotograficznej.

C08 Przemysłowa produkcja kosmetyków	Wykład: 1. Podział i charakterystyka substancji powierzchniowo-czynnych (SPC), które są stosowane w preparatach kosmetycznych oraz metody ich otrzymywania; 2. Pozyskiwanie surowców kosmetycznych z materiału roślinnego. Klasyczne metody ekstrakcji; ekstrakcja nadkrytyczna; ekstrakcja mikrofalowa; 3. Metody otrzymywania cyklodekstryn i zakres stosowania w przemyśle kosmetycznym; 4. Nanotechnologia, metody otrzymywania substancji w skali nano, zastosowanie nanotechnologii w farmacji i kosmetologii 5. Wprowadzanie kosmetyków na rynek: - Podstawowe akty prawne ze szczególnym uwzględnieniem Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1223/2009 z dnia 30 listopada 2009r. dotyczące produktów kosmetycznych oraz Ustawy z dnia 4 października 2018r. o produktach kosmetycznych (Dz.U. 2018 poz. 2227). - Zwroty, oświadczenia i deklaracje marketingowe dopuszczone i zabronione na produktach kosmetycznych. - Produkty z pogranicza (analiza „produktów z pogranicza” z uwzględnieniem parametrów: typ produktu, miejsce aplikacji, przeznaczenie). Imitacje – produktu przypominające żywność. - Badania obowiązkowe i dodatkowe produktów kosmetycznych wprowadzanych na rynek. - Ocena bezpieczeństwa produktu kosmetycznego (elementy Raportu Bezpieczeństwa) - Produkty niskiego ryzyka - Elementy etykiety Produktu Kosmetycznego - Wymagania stawiane opakowaniom Produktów Kosmetycznych Ćwiczenia: 1. Związki barwne – podział według rozpuszczalności, ze szczególnym uwzględnieniem pigmentów, jako podstawowych związków barwnych stosowanych w kosmetykach kolorowych. Definicja barwników, pigmentów (w tym laków). Colour Index jako międzynarodowy system nazewnictwa związków barwnych. Podział, charakterystyka i właściwości pigmentów (pigmenty organiczne, pigmenty nieorganiczne). Wybrane związki barwne pochodzenia naturalnego. Pigmenty perliste. 2. Kosmetyki dekoracyjne w formie proszków (róż, cienie do powiek, pudry). Charakterystyka proszków do twarzy (produkty w formie sypkiej i prasowanej). Podstawowe składniki preparatów w formie proszków. Składniki wiążące proszków prasowanych. Metody wytwarzania proszków sypkich i prasowanych (parametry procesu prasowania), ocena jakości produktów w formie sypkiej. 3. Podkłady. Podział podkładów pod makijaż. Charakterystyka podkładów emulsyjnych (W/O; O/W; W/Si). Charakterystyka składników podkładów pod makijaż. Metody wytwarzania podkładów. Inne produkty maskujące niedoskonałości skóry. 4. Maskary – rodzaje maskar, podstawowe grupy składników wchodzące w skład maskar. Metody wytwarzania. Preparaty w formie kredek – podstawowe grupy składników i metody wytwarzania kredek. Eyelinery – rodzaje. Metody wytwarzania eyelinerów, podstawowe grupy składników. 5. Produkty kosmetyczne do ust – pomadki, błyszczki, konturówki. Charakterystyka składników preparatów kosmetycznych do ust. Metody wytwarzania pomadek i błyszczków. 6. Lakier do paznokci – charakterystyka składników lakierów do paznokci. Metody wytwarzania lakierów do paznokci. 7. Planowanie sposobu postępowania przy otrzymywaniu oraz praktyczne wykonywanie: podkładów pod makijaż (emulsje typu O/W i W/Si), maskar (maskara klasyczna, maskara przedłużająca rzęsy), pomad do brwi, eyelinerów, produktów w formie proszków (pudry, cienie do powiek), pomadek do ust, błyszczków, lakierów do paznokci.
C09 Nowoczesna aparatura w dermatologii i kosmetologii	Urządzenia: do diagnozowania, obrazowania i oceny zmian skórnych, nowoczesne urządzenia o częstotliwości fal radiowych, do endermologii, IPL, technologii frakcyjnych, wielofunkcyjne, terapii fotodynamicznej.
C10 Dermatologia estetyczna	Wykłady: Metody działania na tkanki w dermatologii estetycznej. Charakterystyka wybranych zabiegów z zakresu dermatologii estetycznej. Ćwiczenia: Najważniejsze zabiegi dermatologii estetycznej (toksyna botulinowa, kwas hialuronowy i wypełniacze, biostymulatory, nici liftingujące, karboksyterapia, mezoterapia i mikronakłuwanie i inne).

C11 Diagnostyka dermatologiczna w kosmetologii	1. wprowadzenie do dermatologii 2. obraz kliniczny grzybic 3. obraz kliniczny chorób wirusowych i bakteryjnych 4. obraz kliniczny nowotworów skóry, fotoprotekcja 5. obraz kliniczny chorób włosów i paznokci 6. umiejętność zebrania wywiadu dot. zdrowia i zgodnie z nim doboru zabiegów kosmetologicznych 7. przeciwwskazania do zabiegów kosmetologicznych
C12 Sensoryka	<u>Wykłady:</u> 1. Podział zmysłów - sensoryka. Zmysł powonienia substancji generujących wrażenia sensoryczne. 2. Analiza sensoryczna: Charakterystyka i znaczenie analizy sensorycznej: omówienie podstawowych pojęć oraz warunków i zasad, odnośnie pracowni laboratoryjnej oraz osób ją przeprowadzających, charakterystyka metod mających zastosowanie w analizie sensorycznej, ze szczególnym uwzględnieniem zastosowania w kosmetologii oraz omówienie procedury przygotowywania próbek do analiz. 3. Zmysł smaku, wzroku, słuchu. 4. Zmysły somatyczne (dotyku). Czynniki wpływające na funkcjonowanie zmysłów. 5. Zmysły wewnętrzne. <u>Ćwiczenia laboratoryjne:</u> 1. Zapoznanie z podstawowymi warunkami i zasadami obowiązującymi w analizie sensorycznej oraz krótki przegląd informacji przez metody mające zastosowanie w kosmetologii. 2. Sprawdzenie wrażliwości sensorycznej w zakresie zmysłu smaku: słodkiego, słonego i kwaśnego, wykorzystując wybrane metody analizy sensorycznej: metodę parzystą, skalowania oraz profilowania. 3. Sprawdzenie wrażliwości sensorycznej w zakresie zmysłu węchu przy użyciu wybranych metod różnicowych: metody trójkątowej, metody duo-trio, metody „dwie z pięciu” oraz metody szeregowania. 4. Ocena organoleptyczna emulsji za pomocą wybranych metod analizy sensorycznej wykorzystując skalę 5-punktową, ocenę konsumencką z metodą szeregowania, metodę szeregowania oraz ocenę konsumencką wykorzystującą metodę parzystą. 5. Zastosowanie metody profilowania do oceny wybranych preparatów kosmetycznych do włosów. 6. Zastosowanie metod skalowania do oceny preparatów kosmetycznych. 7. Korelacja zmysłów: ocena organoleptyczna wykorzystująca połączenia zmysłów: wzrok-dotyk, węch-wzrok. 8. Analiza organoleptyczna wybranych preparatów kosmetycznych z zastosowaniem wybranych metod aparaturowych.
C13 Rehabilitacja	Treści wykładów WYKŁAD 1 (2h): Rehabilitacja- definicja, podział. Cele rehabilitacji, kierunki jej działania. Polski Model Rehabilitacji. Miejsce współczesnej fizjoterapii w medycynie. Rola kosmetologa w procesie rehabilitacji. WYKŁAD 2 (2h): Składowe fizjoterapii: fizykoterapia, kinezyterapia, masaż. Kinezyterapia: rodzaje zabiegów, oddziaływanie na organizm, wskazania i przeciwwskazania do stosowania gimnastyki leczniczej. Zasady łączenia różnych bodźców fizykalnych w przykładowych jednostkach chorobowych. WYKŁAD 3 (2h): Metody specjalne w fizjoterapii- podział, przykłady. Metody mechaniczne, neurofizjologiczne. Metoda McKenziego- zastosowanie, wskazania, przeciwwskazania. Metoda NDT Bobath, kinesiotaping. Odnowa biologiczna. Balneologia – medycyna uzdrowiskowa. Zasady działania zabiegów z wykorzystaniem naturalnych metod leczniczych. Naturalne surowce lecznicze: wody mineralne, peloidy. Wskazania i przeciwwskazania do leczenia uzdrowiskowego.

	WYKŁAD 4 (2h): . Rola zaopatrzenia ortopedycznego w procesie rehabilitacji, znoszenie barier architektonicznych w gabinecie kosmetycznym. Ortezy, protezy - podział, rola w kompleksowej rehabilitacji. Adaptacja – rola w funkcjonowaniu osób z niepełnosprawnościami. Treści seminarium: Seminarium 1 Diagnostyka dla potrzeb rehabilitacji i odnowy biologicznej. Aktywność fizyczna i ocena wydolności. Wpływ aktywności ruchowej na organizm człowieka. Fizjologia wysiłku fizycznego. Hipokineza. Zapobieganie skutkom hipokinezy cywilizacyjnej. IPAQ-ocena, interpretacja. Test Ruffiera. Seminarium 2 Kinezyterapia i zaopatrzenie ortopedyczne w wadach stóp. Stopa cukrzycowa – obraz kliniczny, przyczyny, leczenie. Zasady profilaktyki stopy cukrzycowej. Seminarium 3 Wykorzystanie kinezyterapii, fizykoterapii w rehabilitacji w chorobach cywilizacyjnych. Otyłość- pomiar WHR, BMI. Dobór ćwiczeń leczniczych w otyłości i wadach postawy. Seminarium 4 Kinezyterapia w bólach kręgosłupa. Profilaktyka zespołów bólowych kręgosłupa w zawodzie kosmetyczki. Seminarium 5 Stretching, ćwiczenia oddechowe i relaksacyjne jako forma walki ze stresem dnia codziennego. Trening autogeny Schultza
C14 Surowce kosmetyczne	Wykłady: Surowce kosmetyczne pochodzenia roślinnego: glikozydy, flawonoidy, kumaryny, antocyjany, garbniki, saponiny, śluz, pektyny, fitohormony, barwniki roślinne. Zioła, które odchudzają. Zioła przyprawowe. Olejki eteryczne jako konserwanty. Surowce pochodzenia zwierzęcego: białka strukturalne, białka odzwierzęce stosowane w kosmetyce, mukopolisacharydy zwierzęce, woski i tłuszcze zwierzęce, barwniki. Surowce ropopochodne. Surowce syntetyczne: konserwanty, związki silikonowe. Metody pozyskiwania i oczyszczania surowców roślinnych. Metody izolowania i identyfikacji substancji aktywnych zawartych w surowcach roślinnych. Seminarium: Surowce pochodzenia mineralne: glinokrzemiany, torfy, pigmenty. Surowce mleczne. Surowce pszczele. Witaminy i substancje witaminopodobne jako surowce kosmetyczne. Glony, porosty, bakterie i grzyby stosowane w kosmetyce. Gummy, balsamy i żywice. Surowce kosmetyczne rodem z Azji. Rośliny o działaniu przeciwdrobnoustrojowym, przeciwzapalnym, łagodzącym podrażnienia skóry i przyspieszającym gojenie, regenerującym. Rośliny wpływające na kolor skóry, stan naczyń krwionośnych, poprawę nawilżenia skóry oraz kondycjonujące włosy. Masła i oleje roślinne jako surowce kosmetyczne. Polihydroksykwasy oraz kwasy białkowe. Biopierwiastki (mikro-i makroelementy) w kosmetyce oraz pierwiastki szkodliwe. Polimery naturalne i syntetyczne w kosmetykach. Nowości w surowcach kosmetycznych. Ćwiczenia laboratoryjne: Wykrywanie witamin A, E, C, D3 i karotenoidów w surowcach i preparatach kosmetycznych. Analiza jakościowa substancji pomocniczych stosowanych w preparatach kosmetycznych. Oznaczanie ilościowe d-pantenolu i retinolu w kosmetykach metodą spektrofotometryczną. Oznaczanie liczby kwasowej olejów roślinnych i tłuszczy pochodzenia zwierzęcego. Oznaczanie wskaźnika pęcznienia surowców z grupy polisacharydów śluzowych. Rozdzielanie barwników roślinnych na kolumnie chromatograficznej. Chromatografia cienkowarstwowa (TLC) surowców roślinnych wobec wzorców. Badanie właściwości antyoksydacyjnych naparów i ekstraktów roślinnych metodą spektrofotometryczną.
C15 Lasery i laseroterapia	Wykłady: Promieniowanie laserowe. Laseroterapia w kosmetologii i dermatologii. Metodologia i bezpieczeństwo pracy z laserami. Seminaria: Lasery: CO₂, diodowy, barwnikowy, argonowy, Er-YAG, helowo-neodymowy, rubinowy, aleksandrytowy, KTP, Nd-YAG, bromkowo-miedziowy i inne.

C16 Elementy podologii	Seminaria 1: Anatomia i biomechanika stopy dorosłej i dziecięcej 2: Najczęstsze problemy nabyte stóp dzieci i dorosłych Ćwiczenia 1. Ocena kliniczna stopy, identyfikacja problemów 2. Planowanie postępowania w wybranych przypadkach
D01 Język obcy	1. Układy ciała (powtórzenie i rozszerzenie tematyki) 2. Budowa skóry i funkcje skóry (powtórzenie i rozszerzenie tematyki) 3. Choroby skóry i zmiany skórne (powtórzenie i rozszerzenie tematyki) 4. Zabiegi i procedury kosmetyczne na twarz i ciało 5. Masaż 6. Opalanie się, oparzenia, oparzenia słoneczne 7. Rany, gojenie się ran 8. Dieta, podstawowe składniki odżywcze, zanieczyszczenie żywności 9. Leki, substancje toksyczne, kosmetyki, dawki, zatrucia lekami/kosmetykami 10. Komunikacja w gabinecie kosmetycznym. 11. Zatrudnienie w zawodzie kosmetyka. Rozmowa kwalifikacyjna.
D02 Zespoły bólowe kręgosłupa/Elementy kinesiologii	Wykłady Metody specjalne fizjoterapii w leczeniu zespołów bólowych kręgosłupa. Etiopatogeneza, metody diagnozowania i terapii. Ćwiczenia Profilaktyka i elementy autoterapii w zespołach bólowych kręgosłupa wg metody McKenziego. Edukacja zachowań i nawyków ruchowych. Wzorce postawy ciała.
D02 Zespoły bólowe kręgosłupa/Elementy kinesiologii	Elementy kinesiologii Wykłady Historia i rozwój kinesiologii. Podstawy metody. Oddziaływanie fizjologiczne kinesiologii. Ćwiczenia Działanie kinesiologii wna organizm. Sposoby aplikacji taśm do kinesiologii. Podstawy praktyczne oklejania. Przygotowanie taśm do skóry do oklejania. Stopnie rozciągania taśmy stosowane w kinesiologii. Podstawowe kierunki naklejania taśm w kinesiologii.
D03 Biochemiczne aspekty zaburzeń odżywiania/ Układ nerwowy a neuroaktywne narzędzia kosmetyka	Budowa mózgu i przekąźnictwo nerwowe; główne neuroprzekąźniki. Podwzgórze: układ głodu i sytości.. Układ nagrody- jedzenie naturalny bodziec nagradzający (uzależniający?). Oś mózgowo- jelitowa: regulacja przyjmowania pokarmu; zaangażowane neuroprzekazniki aminy i peptydy. Anoreksja, bulimia, napadowe obżarstwo (kryteria rozpoznania, skutki choroby, terapia). Prezentacja indywidualna lub zespołowa opracowanego zagadnienia; merytoryczna dyskusja nad prezentowanymi danymi. Wady i zalety przedstawienia; konstruktywna krytyka / Struktura układu nerwowego. Budowa i rodzaje komórek nerwowych. Aktywność elektryczna i chemiczna neuronu. Neuroprzekąźniki pobudzające i hamujące; przekąźniki modulujące. Funkcje charakterystyczne dla poszczególnych układów neuroprzekąźnikowych. Toksyna botulinowa- mechanizm działania, zastosowanie w terapii i w kosmetyce. Neurokosmetyki, jak działają. Długotrwały stres a oś mózg-skóra: konsekwencje zdrowotne, uczestniczące układy neuroprzekąźnikowe

D04 Seminaria monograficzne (fakultety)	Poszerzenie wiedzy z zakresu kosmetologii.
E01 Ćwiczenia i Seminaria magisterskie z elementami badań naukowych, przygotowanie pracy magisterskiej	Treści programowe zgodne z tematyką prowadzonych badań.

ZAJĘCIA LUB GRUPY ZAJĘĆ Z PROGRAMU STUDIÓW

WIEDZA

[illegible]

[illegible]

UMIEJĘTNOŚCI

Efekt	A01	A02	A03	A04	A05	B01	B02	B03	B04	B05	B06	B07	B08	B09	B10	C01	C02	C03	C04	C05	C06	C07	C08	C09	C10	C11	C12	C13	C14	C15	C16	D01	D02	D03	E01
K2_U01										X																									
K2_U02							X			X							X						X				X								
K2_U03			X					X									X						X				X								
K2_U04				X	X																						X								
K2_U05										X							X						X				X								
K2_U06																												X						X	
K2_U07											X																								
K2_U08						X			X																										
K2_U09													X						X																
K2_U10														X															X						
K2_U11													X	X																					
K2_U12																X	X						X												
K2_U13	X															X	X			X			X			X		X							
K2_U14																							X				X								
K2_U15																X	X						X							X					
K2_U16																							X			X									
K2_U17																X	X						X							X					
K2_U18																							X				X								
K2_U19															X			X			X														
K2_U20																																X			X
K2_U21																																X			
K2_U22													X			X	X						x												
K2_U23																X	X						x						X				X		

K2_U24						X													x					X												
K2_U25		x	X																																	
K2_U26												X				X		X		X								X							X	
K2_U27					X																															X
K2_U28														X	X		X	x		X															X	
K2_U29												X	X					x		X																
K2_U30																																				
K2_U31															X																					
K2_U32														X	X									X												

KOMPETENCJE SPOŁECZNE

Efekt	A01	A02	A03	A04	A05	B01	B02	B03	B04	B05	B06	B07	B08	B09	B10	C01	C02	C03	C04	C05	C06	C07	C08	C09	C10	C11	C12	C13	C14	C15	C16	D01	D02	D03	E01
K2_K01		X												X		X	X	X	X										X					X	X
K2_K02	X					X	X	X	X	X	X			X		X	X			X		X		X	X	X		X					X		
K2_K03	X					X	X	X								X	X		X			X				X			X	X	X		X	X	
K2_K04	X									X						X				X		X													
K2_K05			X						X							X						X													X
K2_K06		X	X		X	X					X																								X
K2_K07			x	X																															
K2_K08		x																																	X
K2_K09		x										X	X		X	X		X	X		X	X	X				X		X			X			X
K2_K10																							X		X			X		X	X				X
K2_K11									X			X	X			X						X		X											X
K2_K12		x	x															X	X		X						X		X						X

A Przedmioty ogólnoakademickie, w tym przedmioty do wyboru

- A01 Socjologia ciała /Filozofia piękna
- A02 Psychologiczne aspekty funkcjonowania na rynku pracy
- A03 Marketing i prawo dla kosmetologa /Podstawy prawa i zarządzania marketingowego
- A04 Przetwarzanie obrazów biomedycznych
- A05 Zastosowanie statystyki w badaniach naukowych

B **Przedmioty podstawowe**

- B01 Alergologia
- B02 Patomorfologia ogólna
- B03 Podstawy onkologii skóry
- B04 Toksykologia kosmetyku
- B05 Podstawy endokrynologii
- B06 Dietetyka
- B07 Mikrobiologia kliniczna
- B08 Biotechnologia dla kosmetologów
- B09 Metodologia badań analitycznych kosmetyków
- B10 Aromaterapia

C **Przedmioty kierunkowe**

- C01 Kosmetologia zabiegi łączone
- C02 Trychologia dla kosmetologa
- C03 Perfumeria
- C04 Receptura preparatów kosmetycznych
- C05 Podstawy chirurgii plastycznej
- C06 Środki zapachowe
- C07 Kosmetologia lecznicza
- C08 Przemysłowa produkcja kosmetyków
- C09 Nowoczesna aparatura w dermatologii i kosmetologii
- C10 Dermatologia estetyczna
- C11 Diagnostyka dermatologiczna w kosmetologii
- C12 Sensoryka
- C13 Rehabilitacja
- C14 Surowce kosmetyczne
- C15 Lasery i laseroterapia
- C16 Elementy podologii

D **Przedmioty pozostałe do wyboru studenta**

- D01 Język obcy (angielski/niemiecki)
- D02 Zespoły bólowe kręgosłupa/Elementy kinezyjotaipingu
- D03 Biochemiczne aspekty zaburzeń odżywiania/ Układ nerwowy a neuroaktywne narzędzia kosmetologa
- D04 Seminaria monograficzne (fakultety)

E

Seminarium dyplomowe

E01 Ćwiczenia i Seminaia magisterskie z elementami badań naukowych, przygotowanie pracy magisterskiej

WYDZIAŁ/ODDZIAŁ:	FARMACEUTYCZNY
KIERUNEK:	KOSMETOLOGIA
POZIOM KSZTAŁCENIA:	II STOPNIA
PROFIL KSZTAŁCENIA:	OGÓLNOAKADEMICKI
FORMA STUDIÓW:	STACJONARNE
ROK AKADEMICKI:	2026/2027

[illegible]

18	Diagnostyka dermatologiczna w kosmetologii																15		10	25	25	50	2	ZzO	50	2	
19	Aromaterapia		18					8	24	26	50	2	ZzO												50	2	
20	Język obcy (angielski/niemiecki)**			35					15	35	50	2	ZzO												50	2	
21	Elementy podologii		8			7			10	15	25	1	ZzO												25	1	
22	Seminaria monograficzne*		30						20	30	50	2	ZzO		60					40	60	100	4	ZzO	150	6	
	Razem	25	126	155	0	27	0	86	261	416	710	28	0	0	116	130	0	83	0	111	332	443	775	31		1485	56
	Liczba godzin	710													775											1485	
	Liczba godzin kontaktowych	419													443											862	
	Liczba godzin samokształcenia	291													332											623	

w - wykłady; sem - seminarium; ćw - ćwiczenia; k - zajęcia kliniczne; zp - zajęcia praktyczne; pz - praktyki zawodowe; E-l - e-learning; sam - samokształcenie; E - egzamin; ZzO - zaliczenie z oceną; Z - zaliczenie

WYDZIAŁ/ODDZIAŁ: FARMACEUTYCZNY
 KIERUNEK: KOSMETOLOGIA
 POZIOM KSZTAŁCENIA: II STOPNIA
 PROFIL KSZTAŁCENIA: OGÓLNOAKADEMICKI
 FORMA STUDIÓW: STACJONARNE
 ROK AKADEMICKI: 2027/2028

Lp.	Przedmiot	Liczba godzin																					Łączna liczba godzin	Łączna liczba ECTS				
		Semestr 3 - zimowy											Semestr 4 - letni															
		w	sem	ćw	k	zp	pz	E-I	sam.	KONTAKTOWE	liczba godzin w semestrze	ECTS	Forma zaliczenia	w	sem	ćw	k	zp	pz	E-I	sam .	KONTAKTOWE			liczba godzin w semestrze	ECTS	Forma zaliczenia	
1	Marketing i prawo dla kosmetologa /Podstawy prawa i zarządzania marketingowego**													36							14	36	50	2	ZzO	50	2	
2	Podstawy onkologii skóry		30						20	30	50	2	ZzO											0			50	2
3	Patomorfologia ogólna		10					5	5	15	20	1	ZzO										0	0			20	1
4	Podstawy endokrynologii		15		15				15	30	45	75	3	E									0	0			75	3
5	Toksykologia kosmetyku					40			20	40	60	100	4	E									0	0			100	4
6	Kosmetologia zabiegi łączone		6			20			12	37	38	75	3	ZzO									0	0			75	3
7	Zastosowanie statystyki w badaniach naukowych			40					15	20	55	75	3	ZzO									0	0			75	3
8	Perfumeria										0	0						28		16	31	44	75	3	E	75	3	
9	Przemysłowa produkcja kosmetyków										0	0		15				30			30	45	75	3	E	75	3	
10	Receptura preparatów kosmetycznych			34					16	50	50	100	4	E									0	0			100	4
11	Środki zapachowe					30			10	35	40	75	3	ZzO									0	0			75	3
12	Nowoczesna aparatura w dermatologii i kosmetologii		20						6	24	26	50	2	ZzO									0	0			50	2
13	Podstawy chirurgii plastycznej		10		30				10	50	50	100	4	E									0	0			100	4
14	Ćwiczenia i Seminaria magisterskie z elementami badań naukowych, przygotowanie pracy magisterskiej		5	10					10	15	25	1	ZzO			365					110	365	475	1G	ZzO	500	20	
15	Seminaria monograficzne*		30						20	30	50	2	ZzO		30						20	30	50	2	ZzO	100	4	
	Razem	0	126	84	45	G0	0	10G	341	454	7G5	32		15	66	365	0	58	0	16	205	520	725	2G		1520	61	
	Liczba godzin	7G5												725											1520			
	Liczba godzin kontaktowych	454												520											G74			
	Liczba godzin samokształcenia	341												205											546			

w - wykłady; sem - seminarium; ćw - ćwiczenia; k - zajęcia kliniczne; zp - zajęcia praktyczne; pz - praktyki zawodowe; E-I - e-learning; sam - samokształcenie; E - egzamin; ZzO - zaliczenie z oceną; Z - zaliczenie